

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Thomas Larsen*): Naar jeg har taget Ordet allerede nu, er det for at bidrage mit til, at Forhandlingerne ikke skulle trække alt for længe ud paa Natten. Det kommer mig ogsaa for, at den nuværende Situation og den foreliggende Beslutning ere drøftede saa længe, at vi snart maa kunne slutte af. Jeg skal bestræbe mig for at gøre mine Bemærkninger saa korte som muligt for at hjælpe til med, at dette kan ske.

Jeg skal først gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (*K. M. Klausen*). Det ærede Medlem sagde, at hvis der foreligger Overgreb i Albertis Administration, maa vi have disse Overgreb frem. Det behøver jeg ikke at opholde mig ved. I mit første Foredrag søgte jeg at slaa fast, saa stærkt som det i det hele taget var muligt, at den Forbrydelse, der var begaaet af Alberti, maatte undersøges til Bunds — og alt hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg nævnte ikke udtrykkelig Albertis Administration, men mener selvfølgelig ligesom den ærede Ordfører, at for saa vidt der foreligger Misbrug ved hans Administration, maa disse Forhold ogsaa undersøges til Bunds, og det glædede mig at høre, at den højtærede Konseilspræsident udtalte det samme i Gaar og udtalte endogsaa, at han vilde bidrage sit til, at dette kunde ske.

Saa sagde den ærede Ordfører ogsaa, at hele den Albertiske Lovgivning burde og skulde revideres for at faa den bragt ud af Verden og bringe Albertis Navn ud af disse Love. Ja, jeg nægter ikke, at det kunde være ret tiltalende, at den tidligere Justitsministers Navn ikke fandtes paa nogen af vore Love, men Forholdet er jo det, at vi, der have stemt for disse Love, ikke have stemt for Lovene for Albertis Navn, men have stemt for Lovene for de Fremskridt, som laa deri, og derfor er det min Opfattelse, hvori jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Assens (*Berntsen*), at det vilde være lidet værdigt for os selv, om vi gavede os til at revidere de Fremskridt, som vi selv have ment vilde være tjenlige for Samfundet og have bidraget vort til at fremme. Der er nævnt Prygleloven som en særlig slem Lov, en særlig slem Frugt af den Albertiske Lovgivning. Tillad mig derom at sige, at denne Lov jo af sig selv kommer til en Revision, idet det ikke vil vare saa længe, inden Loven bortfalder, hvis den ikke bliver fornyet, og da gaar jo dette ganske af sig selv.

Saa siger den ærede Ordfører om Forslaget til Beslutning, at det er alt for vagt og ikke siger nok. Det er nu min Opfattelse, ligesom det ogsaa er Konseilspræsidentens Opfattelse, at enten man siger: en Regering, som støtter sig til Flertallet i Tinget, eller man siger: en Regering, der slutter sig til Tingets Flertal, gør ingen Forskel. Jeg ser det derfor saadan, at for saa vidt ville den ærede Ordfører og hans Parti akkurat ligesaa godt kunne stemme for Flertallets Forslag.

Det ærede Medlem rettede nogle Angreb paa Venstrereformpartiets tidligere Ordfører, den nuværende højtærede Landbrugsminister, og beskyldte ham for, at han havde forsvaret Alberti. Denne Fremstilling er ikke rigtig. Ordføreren deltog ikke i Debatten om Albertis Administration, uden for saa vidt han gjorde nogle korte Bemærkninger, der bleve foranledigede af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds' (*Triers*) Bemærkninger, som bleve opfattede som en Paastand om, at Venstrereformpartiet eller Dele af Venstrereformpartiet ønskede Justitsministeren fjernet som Følge af de under denne Forhandling fremkomne Angreb. Vor Ordfører bestred med fuld Ret Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelser og under fuld Tilslutning fra sine Partifællers Side. Ejendommeligt var det for Resten, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds ifølge Rigsdagstidende erklærede, at han aldeles ikke havde bygget sine Udtalelser paa de Beskyldninger, som bleve fremsatte under Forhandlingerne, men paa Indtryk, som havde fæstnet sig gennem en Række af Aar. Det staar i Rigsdagstidende for 1907, Sp. 1278. Det synes saaledes, som om dette Angreb paa den nuværende Landbrugsminister, Venstres tidligere Ordfører, ikke har noget videre Grundlag, og det har det saa meget mindre, som det siger sig selv, at Ordføreren den Gang ikke talte paa egne Vegne, men han talte paa sit Partis Vegne.

Saa besvarede Socialdemokraternes ærede Ordfører sig over Flertalstyranni, der skulde bestaa i, at den Gang hans Parti fremsatte sit Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Albertis Forhold, da blev dette Forslag afvist i Henhold til Bestemmelser i Forretningsordenen. Dette, siger den ærede Ordfører, var et Flertalstyranni og et Flertalstyranni af en saadan Beskaffenhed, at det skulde sidde paa vor tidligere Ordfører den Dag i Dag og blive siddende paa ham.